

★ NUSOS ★

Saber fer nusos no consisteix solament a posseir l'habilitat necessària per a fer, amb relativa llestesa, els nusos que hom demana per a passar les proves. Això no és suficient. Cal saber aplicar el nus apropiat a cada cas i fer-lo ràpidament i bé.

Un nus ben fet és el que es manté ferm a les estrebades i no s'escorre, i al mateix temps fa de bon desfer quan hom ho desitja.

S'aprèn de fer nusos més fàcilment amb una corda o amb una cordeta que no pas amb un cordill.

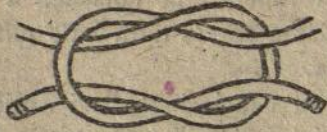
Cal saber allò que hom anomena els caps de la corda: El CAP LLIURE és l'extrem de la corda que serveix per a fer el nus. El CAP FERM, o FERM, simplement, és el que queda fix.

Els nusos es componen dels quatre elements següents: Ansa, gansalla, volt mort i nus senzill.

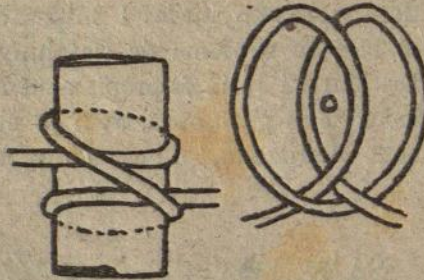
o cordills de diferent gruix; per a fixar la drissa a una gassa de la bandera.

cosa que el pardal fet pel cap lliure damunt del ferm, després de passar-lo pel lloc on es vol lligar.

den regular-se separant els dos nusos senzills; per a ajuntar dues cordes del mateix gruix greixoses o relliscoses o que s'hagin de mullar.

Pla.—Per a afegir dues cordes o cordills del mateix gruix, lligar una bena, etc. Per dos nusos senzills en sentit invers. Cal tenir compte que no surti el nus de sabater que desacredita qui el fa.

Pardal.—Per a fixar una corda tesa constantment a un arbre, pal, estaca; per a amarrar una embarcació. És molt utilitzat en les lligades per a la construcció de ponts.

Estrenyamosques.—S'usa per a nuar dues cordes de diferent gruix o poc flexibles i també quan se les ha de sotmetre a grans estrebades; en la queixera i en el fixador occipital per tal com po-

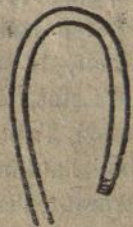
Teixidor.—Per a ajuntar dues cordes

Capçar una corda.—Per a evitar que una corda es desfilii. Cal que els caps del cordill quedin sota de les seves voltes. Quan es talli una corda i no es pugui capçar, ja immediatament, cal fer un nus senzill perquè no es faci malbé.

Gassa de mà.—És un nus de gran utilitat. Serveix per a encordar-se, fer un collar a un animal, baixar una persona per un balcó, tirar a algú que s'ofega, etc. Quan està ben fet no s'escorre.

Ansa.—Quan es doblega una corda s'obté una ansa.

Gansalla.—Quan es plega una corda fent encreuar els caps resulta una gansalla.

Volt mort.—Quan s'enrotlla la corda dues vegades a un arbre de manera que pugui lliscar, s'obté un volt mort.

Nus senzill.—Es fa una gansalla i es passa un dels caps per dins.

Doble.—Per a subjectar una corda a una anella, clau, pal, etc. No és altra

La Cultura Catalana

(Ve de la pàgina 2)

català que van posar fi, definitivament, al desori lingüístic que existia entre els escriptors. A partir d'aquest moment, unificada la llengua literària, ja és possible l'ensenyament del català sobre bases gramaticals fixes i per tant la llengua del país torna a ésser apta per a les escoles, per al periodisme, per a les acadèmies i per a tots els usos de la vida, dels més íntims als més elevats. A partir, doncs, de la creació de l'Institut d'Estudis Catalans la nostra cultura deixa d'ésser bilingüe i es reintegra totalment a la llengua vernacle, car gairebé sense excepció, els nostres homes de lleteres i de ciència només empenen el castellà quan les exigències editorials els l'imposen. El català, entronitzat ja a les corporacions públiques per voler del poble, entra també a les escoles especials que aquestes corporacions creen.

7) **Altres fundacions culturals.**— La iniciativa particular ve aviat a suplir les iniciatives públiques en matèria d'institucions culturals de tota mena. L'Orfeó Català dona dies de glòria a la música catalana amb els seus triomfs a París, Londres i Roma; a l'escalf d'aquesta institució i gràcies a la Fundació Patxot, hom estableix el tresor musical del folklore català. Aquesta mateixa fundació crea premis i pensions per a altres especulacions culturals, artístiques, científiques i literàries. La Fundació Bernat Metge és creada per editar els clàssics grecs i llatins, amb la corresponent versió ca-

talana. La Fundació Bíblica Catalana ho és per editar la Bíblia en un català d'alta valor literària i ho fa paral·lelament als monjos de Montserrat que n'editen una altra de caire més aviat erudit i exegetíc. Mentrestant, tant l'Ajuntament de Barcelona com la Diputació de primer i la Mancomunitat després, creen un estol d'escoles tècniques i professionals que són aviat l'orgull del país. La Mancomunitat, atenta a les necessitats culturals del poble, crea també una xarxa de biblioteques populars escampades per les principals viles de Catalunya. Hom encoratja, per mitjà de premis i de pensions totes les branques del saber i totes les activitats artístiques i literàries. Amb les col·leccions de diverses corporacions i de diferents entitats es va ordenant sistemàticament el tresor artístic de Catalunya que culmina amb el Museu d'Art català, una de les principals joies del qual és la col·lecció d'art romànic, única al món. L'Ajuntament de Barcelona encoratja l'art modern amb la celebració d'exposicions internacionals d'art contemporani i pensionant molts dels nostres artistes a l'estranger. El fruit d'aquestes activitats culturals fou palès, tot i les circumstàncies adverses que en van desvirtuar l'esperit, en l'Exposició del 1929 que va demostrar, per altra banda, la vitalitat econòmica del país, fruit directe de les seves indústries i de les seves arts i per tant exponent indiscutible de la seva cultura.

Gassa de mà doble.—Per a hissar o baixar una persona, estirar un carretó. En el primer cas, una de les bagues serà més curta que l'altra; una serveix de seient i l'altra de respall.

En vuit.—Per a impedir que una corda s'escorri per un forat; per a subjectar els trams d'una escala de corda; s'empra també com a nus escorredor per a fer paquets fent-lo al voltant del ferm.

De ferro.—Té el mateix servei que el nus doble però és més sòlid. Costa molt de desfer si es mulla. Una petita lligada augmenta la seva resistència.